

denne måde opnår man på den ene side en bred støtte til de udformende kunstnere i form af honorarstøtte, mens man på den anden side støtter udvalgte regionale spillesteder for dermed at skabe kraftcentre, hvorfra udviklingen og fornyelsen i musikken kan udgå. På denne måde får man, om jeg så må sige, både støttet bredden og eliten, og som i sportens verden, så er begge dele jo nødvendige, hvis man ønsker at skabe de bedste muligheder for udvikling, kvalitet og international klasse.

På baggrund af de positive resultater fra den hidtidige forsøgsordning kan vi fra konservativ side fuldt ud støtte, at den kommende ordning administreres af Statens Musikråd. Rådet har hidtil formået at skabe rammer, der har været forholdsvis enkle at administrere og håndtere, og det er af stor betydning, at ordningen medfører så lidt bureaukrati og papirusseri som muligt.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi fuldt ud, at spillestederne endelig får deres berettigede plads på finansloven i lighed med andre selvstændige kunstarter, og vi er tilfredse med den altgivende støtteordning.

Jeg vil samtidig også benytte lejligheden til at give en cadeau til SF for den store indsats i forbindelse med lovgivningen, til kulturministeren, til Statens Musikråd og til de utrættelige spillestedsmedlemmer, som har kæmpet for denne her løsning. Jeg synes godt, at man kan ønske tillykke med den. Jeg synes, det er blevet en tilfredsstillende lov, som alle kan være tilfredse med.

Ole Sohn (SF):

Historien om spillestedsloven minder på mange måder om eventyret om Den Grimme Ælling, som også i en lang periode var ugleset og aldrig fik den anerkendelse, som andre fik. Den gik meget igennem, den måtte igennem meget nød og genvordigheder, indtil den en sommerdag så sig selv i vandspejlet og opdagede, at den ikke længere var sådan en grå, kluntet fugl, som så styg ud, men nu var en smuk hvid svane. Og glad blev den selvfølgelig, da børnene i haven sagde til den: Se, der er kommet en ny svane. Og så kaldte de på deres forældre og sagde: Den nye svane er den smukkeste.

Sådan tror jeg også, man kan sige om den rytmiske musik, forstået på den måde, at den rytmiske musik nu med loven her bliver anerkendt på lige fod med andre kunstarter, med

litteraturen, med filmen og den klassiske musik. Det synes jeg er flot at vi har fået igennem med spillestedsloven, og jeg synes bestemt, som også andre har gjort opmærksom på, at vi skylder musikmiljøet og ikke mindst Statens Musikråd, som har trukket i og samlet trådene til det oplæg, som danner grundlag for det lovforslag, som kulturministeren nu har fremsat, en tak.

Jeg er glad for, at der er en markant opbakning til den rytmiske musik, fordi vi med spillestedsloven får den anerkendelse, som jeg mener er rimelig, og som også er med til at sikre, at vi kan modvirke meget af den udenlandske musik, som kommer via den elektroniske formidling, og fremme den levende musik.

Jeg synes også, at spillestedsloven skal ses som en naturlig konsekvens af den store succes, det har været at etablere et velfungerende uddannelsessystem for rytmisk musik via musikskolerne, de musikalske grundkurser og konservatorierne, og en spillestedslov vil også være en støtte til de mange højt kvalificerede danske musikere og sikre dem nogle bedre arbejdsvilkår og bedre udviklingsmuligheder, hvilket igen bidrager til, at dansk levende musik udvikler sig og dermed styrker Danmarks placering i det internationale musikliv.

Og så som en krølle på halen vil jeg da også tro, at erhvervsministeren og ikke mindst skatteministeren og vel også i nødens stund finansministeren vil glæde sig over, at den investering, som vi via kulturområdet nu bidrager til, kommer tilfod tilbage til glæde for samfundet som sådan.

Jeg tror også, at der er mange ude omkring i det ganske land både på spillestederne og blandt folk, som deltager som publikum i den rytmiske musik – og måske ikke mindst deres forældre – som er glade for, at vi nu også kan fremme den levende danske musik, den rytmiske musik, uden at spillestederne i samme grad er afhængige af bardrift, som tilfældet har været tidligere.

Så med de bemærkninger vil jeg af naturlige grunde måske fremkomme med en meget uforbeholden støtte til lovforslaget. Der kan være nogle små krøller i forbindelse med de høringsvar, der er kommet, men det kan kun være noget, som kan være med til at gøre spillestedsloven bedre, og for nu også at slutte i eventyrets sprog, ja, så var det jo sådan, den grimme ælling sluttede: Så megen lykke drømte jeg ikke om, da jeg var den grimme ælling.